

Paragraffer. Ganske vist er det enhver Borgers Pligt at kende Loven, men det er ikke alle, der er saa lovkyndige, som de bør være, og da Bestemmelserne om den smitsomme Kalvekastning er noget splinternyt og har en saa eminent Betydning, vilde det være rigtigt gennem Fagpressen og maaske ogsaa gennem Dagspressen at henlede Landboernes Opmærksomhed paa, at der nu er truffet den Bestemmelse, at Dyrene fra Besætninger, som er hærgede af smitsom Kalvekastning, ikke maa føres omkring, og at denne Sygdom virkelig betragtes som en meget ondartet smitsom Sygdom.

I § 13 er der truffet Bestemmelse om Trikinosen. Det er ogsaa nødvendigt, at der tages skarpt fat paa denne Sygdom, thi ganske vist optræder Trikinosen meget sjældent her i Landet, men den optræder dog ofte saaledes, at den medfører Dødsfald ogsaa blandt Mennesker. Man kan værge sig imod den, naar man først kender Smittekilden og sørger for en ordentlig Desinfektion og navnlig sørger for, at alle Gnavere udryddes. Jeg ser oven i Købet, at Staten skal hjælpe til her, og det kan jeg fuldt ud billige.

Det er det væsentlige af, hvad jeg har at bemærke til Lovforslaget. Jeg kan ikke andet end anbefale Lovforslagets Fremme, thi jeg tror, at det vil virke gavnligt, og at de trufne Bestemmelser er formaalstjenlige; og hvis saa de Punkter, jeg har berørt, i et Udvalg kunde tages op til nærmere Drøftelse og de af mig foreslaaede Ændringer muligvis optages i Loven, vilde jeg være fuldt ud tilfreds. At det skulde ske, tillader jeg mig at betvivle, men jeg vil gerne være med til at søge at faa Lakunerne i Loven udfyldt, og jeg anbefaler, at Lovforslaget faar en hurtig og velvillig Behandling; det kan sikkert lade sig gøre.

A. P. Hansen: Det foreliggende Lovforslag er paakrævet dels af Hensyn til de videnskabelige Erfaringer, der er indvundne, siden Loven af 1893 blev givet, dels af Hensyn til, at den Betaling, som er fastsat for Dyrlægebehandlingen ved disse smitsomme Sygdomme, ikke er i Overensstemmelse med Nutidens Krav. Det kan heller ikke skjules, at Ejere af Besætninger med smitsomme Sygdomme ikke sjældent har vist nogen Letsindighed, idet de ofte har sat Hensynet til egne Interesser over Hensynet til Samfundet. Nærværende Lovforslags Hensigt er jo at raade Bod herpaa, idet det fastsætter Bø-

der for saadanne letsindige Handlinger for derved at sikre Samfundet mod Tab ved smitsomme Sygdommes Udbredelse. Da Lovforslaget synes at skulle behandles i et Udvalg, finder jeg ingen Anledning til paa nærværende Tidspunkt at komme dybere ind paa det, men skal kun paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Behandling her i Tinget.

Jørgen Hald: Da smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene let kan faa stor Udbredelse, er den Sag, vi her lovgiver om, af stor Betydning ikke blot for den enkelte Ejer, men for hele Samfundet, og det er rimeligt, at Lovgivningen revideres, efterhaanden som man faar Erfaring for, at Sygdomme, der ikke tidligere har været tagne med, er af en saa ondartet Beskaffenhed, at Lovgivningen ogsaa bør omfatte dem. Det er tillige selvfølgelig, at der i en saadan Lov maa være strenge Bestemmelser, for at man kan faa gennemført Foranstaltninger til at hemme og standse saadanne smitsomme Sygdomme, og jeg synes, at de i det foreliggende Lovforslag indeholdte Bestemmelser er ganske passende, ligesom jeg finder det heldigt, at der er taget flere Sygdomme med end tidligere. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Lovforslaget betyder en stor Forbedring fra den gældende Lov. Jeg kunde nævne adskillige af de foreslaaede Bestemmelser, som jeg er meget godt tilfreds med; da de imidlertid allerede er blevet omtalt under denne Forhandling, skal jeg ikke gentage dem, men blot anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Oluf Jensen: Da Lovforslaget synes at skulle behandles i et Udvalg, er der et Forhold, som jeg finder bør rettes, hvorpaa jeg gerne vil henlede Udvalgets Opmærksomhed. Man bør efter min Mening i den nye Lov fastsætte ensartede Regler for Udgifternes Udredelse af Staten og Kommunerne. I den gældende Lov er der fastsat 4 forskellige Maader, hvorpaa Udgifterne udredes. Ifølge § 8 udredes Erstatning samt Udgifterne ved Taksation, Nedslagning og Nedgravning med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Kommunerne. Naar Udgifterne er afholdte, sender man Regning ind, og Staten betaler da sin Halvdel og meddeler derefter Kommunen, hvor meget den skal betale. I § 19 findes der en Bestemmelse, hvorefter Staten og den vedkommende kommunale Kasse ogsaa skal udrede hver Halvdelen, men